

بهره برداری شخصی، باندی و حزبی از ورزش ممنوع

ورزش ابزاری برای رسیدن به اهداف متعالی است. ورزش وسیله‌ای است که باید در خدمت اهداف اجتماعی قرار بگیرد. اگر از این ابزار و وسیله به درستی و در راستای اهداف پیش‌بینی شده استفاده شود و در مسیری سالم، پاک و به دور از هر گونه پلشتی و بند و باری گام برداشته شود، رسیدن و دستیابی به اهداف ممکن و آسان می‌شود. ورزش با ویژگی‌های منحصر به فرد و با اثرات مثبت و خدمات مفیدش در حوزه‌های مختلف اجتماعی نباید در خدمت منافع شخصی، باندی، گروهی و حزبی قرار بگیرد.

اگر علاقه‌مند به ورزش و معتقد به اثرات مثبت آن در جامعه هستیم باید طرفدار استفاده صحیح و اصولی از آن باشیم. استفاده درست از ورزش می‌تواند در تاثیرگذاری مثبت و قابل توجه آن نقش اساسی و تعیین‌کننده داشته باشد.

ورزشی‌ها و کسانی که به درستی و در عمل، عاشق ورزش بوده و استفاده از آن را فقط در جهت رسیدن به اهداف متعالی می‌دانند نباید اجازه سوءاستفاده از این ابزار مهم و اجتماعی را بدهنند. متاسفانه در مقاطعی عده‌ای که بودن در کنار ورزش را فقط برای تامین منافع شخصی و باندی می‌دانند دامنه فعالیت خود را گستردۀ می‌کنند تا بتوانند از این روش به آنچه که در برنامه کاری خود گنجانده‌اند دست پیدا بکنند.

این قبیل افراد هر چند که سنگ ورزش را به سینه می‌زنند و برای نشان دادن عشق و علاقه ظاهری با استفاده از هزاران ترفند و روش از دیگران سبقت می‌گیرند تا بتوانند اعتماد ورزشی‌ها را جلب بکنند اما دیر یا زود مشت آنها باز شدنی است و چهره پلید، رشت و منفعت طلبانه آنها رو شدنی بوده و آن وقت است که آنها سیلی محکمی از ورزش و جامعه ورزش می‌خورند. سیلی که می‌تواند برای همیشه پرونده حیات اجتماعی آنها را مختومه کرده و این بی‌هنرهای از خود راضی و متکبر را به عنصری بی‌آبرو و منزوی تبدیل نماید.

ورزشی‌ها و کسانی که صادقاً نه در دنیا ورزش بوده‌اند و هستند و هیچوقت از ورزش برای خود کیسه‌ای جهت مال اندوزی و کسب نام و نشان ندوخته‌اند باید از میدان داری افراد شناسنامه داری که جز بهره برداری منفی از ورزش هدف دیگری در سر نمی‌پرورانند ممانعت و جلوگیری کنند. از میدان داری آنها یعنی که از ورزش وسیله‌ای ساخته

اند برای رسیدن و دستیابی به اهداف غیر ورزشی ، از اهداف مالی گرفته تا اهداف سیاسی و جناحی و تبلیغاتی.

باید بدانیم و ورزشی های صادق بدانند که این قبیل افراد در فکر رونق بخشیدن به ورزش ، توسعه و گسترش و سربلندی آن نبوده و نیستند بلکه همان طوری که اشاره شد آنها ورزش را ابزار و طعمه ای برای اهداف شخصی، سیاسی و باندی خود می دانند و هر قدمی که بر میدارند و هر کاری را که انجام می دهند صرفا برای رسیدن به اهداف پلید و شوم شان هستند و بس. آنها ورزش را واسطه و پلی برای رسیدن به اهداف منفی خود قرار می دهند.

این روزها که در آستانه انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا قرار داریم میدان عمل و ابراز وجود برای چنین افرادی فراهم شده است تا از فرصت به دست آمده برای رسیدن به آنچه که برنامه ریزی کرده اند نهایت بهره و استفاده را ببرند.

جامعه ورزش در این میان باید از اعتماد به این قبیل افراد خودداری نمایند و با دست ردی که به سینه می زنند آنها را در رسیدن به اهداف ناکام بگذارند و اجازه ابراز وجود و حرف زدن از طرف جامعه ورزش را به آنها ندهند.

یکی از مهم ترین و قابل توجه ترین بحث، برداشت های غلط برخی ها از جامعه ورزش و منتب کردن آن به خود می باشد. از من خبرنگار گرفته تا آن تماشاگر روی سکو چنین می پنداریم که می توانیم از طرف ورزشی ها حرف بزنیم و خود را نماینده آنها قلمداد بکنیم. در حالی که جامعه ورزش طیف وسیعی از افراد جامعه را با سلائق، افکار و اندیشه و برداشت های مختلف تحت پوشش دارد. وظیفه ما نه حرف زدن از طرف آنها و نه تعیین تکلیف برای آنها می باشد. اگر ما در حد بضاعت ، توان و دایره وظایف و اختیاراتمان بخواهیم گام برداریم فقط می توانیم در بیان واقعیت ها و روشن کردن بعضی از نقاط کور موجود در ورزش و نیاز آن اقدام بکنیم.